

ВАРНАНСКИ ОКРЪЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия Телефонът № 394.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ

За общини	200 лева
За Банки, Д-ства и Учил. Настоятелства.	100 "
За частни лица и кооперации	50 "

ТАКСИ

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м по 1 лв. За частни предприятия и лица на дума по 1 лв. на кв. с/м. по 80 ст. За баланси на кооперации и синдикати на страница по 150 лв. За баланси на Д-ва и пр. на страница 300 лева.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смѣтатъ за една публикация при повторение такситъ се удвояватъ.

Н. Ивановъ, окр. провер.— Варна.

Общински хамбари.

Чувството на самосъхранение у човѣка е насадено по природа и то се проявява у него по всички части на свѣта и въ всичкитъ му степени на култура.

Далечнитъ ни прадѣди, още въ животинското си състояние, сж се запасявали съ храни за презъ време на гладъ. Това тѣ сж вършили, разбира се, отъ поука.

Съ изтичане на хиляди години, това чувство е станало у човѣка природа и неотлъчно отъ него. И днесъ у съвременния човѣкъ сжществуването на това чувство се обяснява, като духовно наследство отъ нашия далеченъ прадѣдъ.

Сжщото чувство се забелѣзва и въ животни-бозайници, птици и насѣкоми — отъ това следва и заключението, че нуждата и живота сж дали тоя отпечатѣкъ въ душата на животния миръ.

Съ прогреса на човѣка и отдѣляне голѣма частъ отъ грижитъ му по общественни въпроси, чувството на самосъхранение се пакъ проявява, само че то отъ такова съ обектъ за лично запасяване и охраняване, егоистично и тѣсно ограничено, взима по-широки размѣри и характеръ масовъ-колективенъ и се явява за човѣка-общественникъ, като дългъ и разумна предвидливостъ.

Тая еволюция не е вчерашна — тя датира още отъ древно време.

За проявление на такава общественна предвидливостъ съ широкъ масовъ характеръ се говори и въ библията — „фараоновитъ 7 гладни години“ и уредената по тоя случай въ Египетъ жит-

ница, отъ която сж се изхранвали и народи вънъ отъ Египетъ въ продължение на нѣколко години.

Сега свѣта не се ограничава само въ доли-нитъ на Нилъ, Йорданъ и Едемъ. Днесъ при усъвършенствуванитъ техника, съобщения и средства за обмѣна, не може да има гладъ въ смисълъ на „библейскитъ 7 гладни години“ — продължителенъ неурожай, защото храни се донасятъ и отъ най-далечнитъ краища на широкия свѣтъ, обемащъ вече цѣлото земно кълбо, разузнато и проучено отъ велики смѣли и учени хора. Гладъ има и може да има не отъ липса на храни, а отъ липса на средства за доставяне (пари), или поради недостъпни цени, или пъкъ поради създадени мжчнотии отъ политически и др. характеръ причини.

Нашата страна, като земледѣлска, често е имала неплодородни години и значи, често е бивала застрашавана отъ недоимѣкъ на храни и гладъ за бѣдното население.

Такова едно положение въ минало време, когато желѣзници, редовни водни пжтища и телеграфъ не сж сжществували и за доставка на храни отъ далечни мѣста, кждето ще е имало излишни и ефтини, и дума не е могло да става, въ такова едно време то е било страшно и е било, като Божие наказание за бедствуюция народъ.

За предпазване, или смегчаване грозотията отъ възможно такова бѣдствие — гладъ, нашитъ умни дѣди пъкъ още тогава — въ Турско — сж прибѣгнали до взаимната самопомощъ и осигуровка отъ храни, като сж уредили и създали селски общи хамбари съ запаси храни.

Това е и първото проявление — наченка на кооператизмъ у нашия селско-български стопански животъ.

Историята не ни говори за нѣщо подобно

преди Турско — въ времената на първитѣ ни царства. Тогава изхранването на гладувания народъ, при неплодородие, ще да е ставало за смѣтка на житниците Царски и тия на деспоти и боляри земевладѣлци, които сж били владѣтели, заедно съ общирнитѣ земи — и на простия безправенъ населяващъ ги народъ. А отъ изхранването по тоя начинъ съ подаяния и благоволение, ще да се разбере какъвъ е бивалъ халътъ на гладувания.

Въ турско въ всѣко село почти е имало „беглишки хамбари“, въ които държавни хамбари се е складирали „юшура“ (десятька — държавния данък). Следъ като хранитѣ сж се вдигнали, тамъ се е складирали за нуждающитѣ се храна, събирана чрезъ подаяния и облогъ селски доброволень по общо решение. Отъ тая складирана храна се раздавало срещу „сенети“ (записи), нѣкъде просто съ бележки по ржбоши или тефтери, но винаги съ срокъ до идния харманъ и съ малъкъ „башъ“, т. е. съ горница-лихва пакъ въ натура, за да може по тоя начинъ запаса да се увеличава. Изплащането — връщането на заетата храна е ставало винаги и само въ натура. По тоя начинъ запаса се е все по-вече увеличавалъ и, следъ като отъ него сж се посрещали нуждитѣ по заемания на бедни и нуждающи отъ храни, отъ тия хамбари, при нужди, сж се посрещали и разноси по селски харчъ — за църкви, „джереме“ (обезщетения налагани отъ властници, аги и царщина) и пр.

И така се е помагало, особено при късна пролѣтъ, когато мнозинство земледѣлци, обикновено, довършватъ храната си, на много народъ и съ това се е улеснявала и отървала сиромашята отъ кождеритѣ лихвари.

А работата се е вършила съ рѣдка добросъвестностъ, безъ шумъ, безъ фарисейщина и безъ всѣкакви писани наставления и наредби!

Нѣкъде хамбаритѣ не сж били въ розово положение и тѣхъ сж използвали неморално и турци и българи „обесници и търтеи“, както сиромашята ги е наричала, но такива случаи сж били много рѣдки. За трудолюбивитѣ и почтени хорица злоупотрѣбата съ хранитѣ отъ тия хамбари се е смѣтало за чудовищно и светотатство. Даже и сега мачкането и тъпченето хлѣбъ и трохи се смѣта отъ простолюдieto и старитѣ хора — и българи и турци — за много грѣшно.

Презъ 60-тѣхъ години на миналия вѣкъ (точно отъ 1866 година) тия селски общи хамбари сж давали храни и за основния капиталъ на учредяванитѣ тогава отъ реформаторската акция на Мидхадъ-паша Земледѣлски околийски каси, обединени сега въ мощния автономенъ кредитенъ институтъ — Българската Земледѣлска Банка.

По тоя начинъ тия хамбари сж взимали активно участие съ капиталитѣ (хранитѣ) си пар-

лелно и введено съ тия учредени земледѣлски каси въ дейността на последнитѣ за културното и стопанско повдигане на Страната ни (въ Османския уставъ за учредяването на тия каси е вписано за тѣхна цѣль — посрещане отъ придобититѣ лихви разноси за строежи на пжтища, мостове, чешми, училища, издръжка учители-ходжи, селски слуги и др.)

Войната 1877 година завари тия хамбари. Въ тоя „бозгунъ“ — размирно време, частъ отъ хранитѣ отъ тия хамбари бѣ взета безвъзмездно отъ войскитѣ, а голѣма частъ разграбена отъ мародери — съпжтници на всѣка война.

Освобождението и широката свобода опияни и зашемети нашитѣ дѣди и бащи и тѣ, отъ умраза къмъ игото и всичко турско, скъсаха съ много традиции и институции, като се стремиха да създадатъ ново свое по новия пжтъ, а по-скоро суетяха се що да правятъ.

За моментъ и тия благословени селски общи хамбари бѣха забравени, или занемарени и смѣтитѣ по тѣхъ захвърлени и изоставени на забрава.

Тоя хипнозъ, обаче, мина и отрезняването незакъснѣ

Войната и голѣмата необятна свобода небѣха въ състояние и неможиха да промѣнятъ формата и състава на нашата земя, а тя си остана, разбירה се, пакъ земледѣлска и съ нейнитѣ обикновени и естествени рожби: плодородие и богатство, черенъ трудъ, сиромашия и гладъ. . . .

Неоружаи все пакъ имаше; нуждитѣ отъ храни срещу немотията все пакъ се появиха; безъ сиромаси и нуждающи земята ни необедня; едновременно селски агалари турци и чорбаджии не се изгубиха — тѣ само се замѣниха съ нови такива парвенюта богаташи отъ войната, мародери, военни доставчици и плячкаджии на турски и изоставени имоти и частни и селски добитѣци, които се отдадоха на чифликчийство, търговия и лихварство.

Нуждата пакъ си зачука по старому по вратитѣ на селската земледѣлска сиромашия и последняга се опжти за помощъ и подкрѣпа къмъ новитѣ богаташи лихвари и чорбаджии, но и скоро имъ се насити.

Все по-голѣмата нужда отъ подпомагане съ храни и безбожното лихварство (лихвоимство — по специалното законодателство за преследването му), извикаха на животъ отново забравенитѣ и запустѣли селски общи хамбари.

Поднови се работата съ тия хамбари, обаче авторитетъ и святостъ имъ бѣха вече твърде много понижени. Нѣмаше вече първото обаяние и тѣ не ентузиазираха управляващитѣ и ржководящитѣ общественнитѣ работи лица. Смѣтки и задължения по тѣхъ бѣ невъзможно да се възста-

новият и предишното имъ състояние не се постигна вече никога. Като че ли у хората мина желанието за задружна самопомощ, която тъй силно и ярко се проявяваше въ турско.

Хамбаритъ започнаха новъ, но анемиченъ и насила животъ; тѣхъ не ги подтикна и не ги съживи никакво законодателство, никакъвъ алтруизъмъ.

Въ такова жалко състояние тѣ кретатъ ето и досега, а на много мѣста отдавна замръ всѣ какъвъ животъ съ тѣхъ.

И днесъ ще видите въ много села по мегданитѣ да стърчатъ почернѣли, изкривени до падане, подигнати на камъне и съ разкъртени стени тия хамбари, които посочватъ, като жалки паметници, печалния край на първата кооперативна проява на българската задруга.

На нѣкои мѣста псмѣщенията на хамбаритѣ сж разграбени заради материала, негде пъкъ сж съборетини, които служатъ да се чеши съ жалко скрибуцане отъ стенитѣ, селския дръгливъ добитъкъ, или най-много за мѣсто, кждето общини и горска стража струпватъ негодни и конфискувани материяли.

Българска действителностъ!

А тия хамбари не само че не сж изгубили, но и сега още иматъ свойто голѣмо социално значение въ селско-стопанския ни животъ.

И днесъ, ако и да се радваме на една добра реколта, поради досегашнитѣ изпитни, страхътъ за утрешния день е все тъй силенъ и основателенъ за работния свѣтъ, както и досега Хлѣбътъ и храната все пакъ не сж още тъй ефтини и достъпни по цѣни, за да бждатъ достатъчни и по количество за работника консуматоръ и семейството му.

Това си има своитѣ причини отъ политически, стопанско-економически и др. характеръ, които не му е мѣстото тукъ сега да третираме.

Въ закона за селскитѣ общини (сега чл. 42 п. 11) е вписано, като задължение на общинскитѣ съвети, да се грижатъ за учредяване общински депозити отъ храни, съ които да могатъ да се предвѣрятъ бедствия отъ гладъ.

Освенъ това никжде и никакво друго законодателство нѣма. А пъкъ и това е толкова старо, колкото и самия законъ и незадоволява вече разрастналитѣ се нужди и създаденитѣ сума нови условия въ живота.

Сжщо и въ правилника за прилагане горния законъ отъ 1905 година (чл. чл. 437—441) се говори малко по-опредѣлено и предвижда наистина единъ редъ, една отчетностъ за тия хамбари, за учредяването на които се дава насока. Следва.

Български износъ на яйца презъ първото полугодие 1925 г.

Споредъ официалната статистика, износа на яйца презъ последнитѣ 3 години се е развивалъ както следва:

Изнесени сж:

1923 година		
	Хиляди кгр. нето	Вагони
януарий	107	15
февруарий	128	18
мартъ	426	59
априлъ	720	100
май	646	90
юний	30	4

Всичко 2057 тона нето 286 ваг.

1924 година		
	Хиляди кгр. нето	Вагони
януарий	94	13
февруарий	64	9
мартъ	790	109
априлъ	1488	206
май	1322	184
юний	648	90

Всичко 4406 тона нето 611 ваг.

1925 година		
	Хиляди кгр. нето	Вагони
януарий	79	11
февруарий	144	20
мартъ	1155	160
априлъ	1570	218
май	1392	193
юний около	878	122

Всичко 5218 тона нето 724 ваг.

Общия износъ презъ 1923 год. е билъ 559 вагона, а презъ 1924 г. 1286 и вѣроятно тази година ще достигне около 1500 вагона, срещу общъ износъ презъ 1911 и 1912 по 2000 вагона годишно.

Макаръ че нашия износъ се увеличава отъ година на година, все пакъ тази година ще достигне едва 75 на сто отъ износнитѣ числа на по-раншнитѣ години преди войнитѣ, въпреки това, че и сега имаме вече почти сжщото количество кокошки, както преди войнитѣ. Презъ последнитѣ две години сж повлияли насърчително значителното подобрене на транспорта и стабилността на нашата валута, а срещу това неблагоприятно сж подеиствували високитѣ износни мита и такси, които тази година до 12 май бѣха около 100,000 лева на вагонъ или 85 стотинки на яйце. Последствието отъ високитѣ износни мита и такси презъ

сезона, когато се снасятъ най-много яйца въ пролѣтния сезонъ бѣше, че ценитѣ на яйцата презъ тѣзи месеци бѣха 25 на сто подъ общия индексъ, поради което изкуствено биде поощрена мѣстната консумация и бѣше намаленъ износа.

Преди войнитѣ износа на яйца стоеше на второ мѣсто въ експортната лисга и при едно насърчение може пакъ лесно да достигне това мѣсто. Ние виждаме кризитѣ въ тютюна и въ зърненитѣ храни и затова препоръчително е, щото нашия търговски балансъ да се представлява така, че да не бѣде непременно зависимъ отъ единъ или другъ артикулъ, понеже колкото е по-широка базата на нашия търговски балансъ, колкото по-голъмо е числото на важни експортни артикули, толкова по-стабиленъ ще бѣде нашия търговски балансъ, като оставиме на страна факта, че птицевъдството е единъ страниченъ доходъ на нашитѣ селяни, който дава ценни доходи при малки разходи въ пари и трудъ.

Износа не пречи нищо на мѣстната консумация, понеже колкото е по-голъмо количеството на оригиналната стока, която се събира за износъ, толкова по-голъмо и количеството яйца, които се отдѣлятъ за мѣстна консумация и които поради тѣхнитѣ свойства не могатъ да издържатъ дългия транспортъ до странство и затова трѣбва да се продаватъ тукъ въ градоветѣ. (в. Слово).

ДОМАШНА МЕДИЦИНА.

3. Диария.

Между многото причини на диарията по-важни сж следнитѣ: *а.* лоша, развалена, сурова храна, като зелени плодове, развалено месо, консерви, риба, или млѣко; *б.* отровни вещества, като гъби, растения и пр.; *в.* студено или горещо време; *г.* глисти; *д.* преяждане; *е.* нервни влияния, като страхъ и пр.; *ж.* инфекциозни болести, като дизентерия, холера, тифъ, туберкулоза, пневмония и пр.

Особно внимание заслужава тука холерата, която се изразява главно съ много честа, безболесна диария и повръщане. Едновременно има силенъ упадѣкъ на тѣлото и общо истиване, макаръ вътрешната температура да е повишена. Болестъта е силно заразна, смъртоносна, поради което е много важно да не се земе, както бива, за обикновена диария, особно въ по-лекитѣ случаи. Това е най-опасно за първитѣ случаи, защото пропуснатъ ли се началнитѣ мѣрки, може да се развие голѣма епидемия.

При тоя болестенъ признакъ коремътъ е малко подутъ, болниятъ чувства болки, които би-

ватъ остри, тѣжи, бързи и интервални, и които преставатъ, щомъ се излезне по нужда. Нечистотитѣ сж отначало гъсти, но скоро ставатъ рѣдки, а даже и водни и се повтарятъ 3—4 до 20 пжти въ 24 часа. Боледуването трае 2—3 дни, а може да продължи и повече. При дизентерията се наблюдава кръвъ и слузъ, При холерата — бѣловата, „оризена вода“. При катаритѣ на дебелото черво имаме лигави материи.

Първа помощъ. Врѣкква твърда храна трѣбва да се спре и веднага да се даде очистително, което може да се повтори. Ако има и повръщане, на болния се дава да гълта малки парчета ледъ, а на корема се турятъ горещи компреси или ледъ, споредъ действието. Ако стомахътъ не приема очистителното и болниятъ го повръща, да му се направи клизма съ хладка вода.

За холерата най-наложително е веднага, безъ забава, да се повика лѣкаръ. До неговото идване болния да се изолира на мѣстото, дѣто е заболелъ, като всички здрави, освенъ гледача му, напуснатъ стаята. Тѣй като най-заразни сж диаричнитѣ и повърнатитѣ материи, тѣ трѣбва да се събератъ грижливо въ специаленъ сждъ и да се заливатъ съ двойно количество варно млѣко — 1 кгр. варъ на 4 литри вода, и да стоятъ така 3 часа. Всички кърпи и вещи, сждове и пр. да се изваряватъ. Храна — само горещъ чай съ малко спиртно питие.

4. Запичане.

Запичането се дължи на много причини: *а.* заседналъ животъ; *б.* извести болести, като слабокръвие, неврастения, истерия, хронични болести на стомаха, червата черния дробъ и пр.; *в.* храна, която оставя твърде много остатъци или пѣкъ съвсемъ малко таква; *г.* слабостъ на коремнитѣ и чревнитѣ мускули и пр.

Запичането бива остро или се повтаря често, като става хронично и причина на много други заболявания понататѣкъ. Поради това, въ такива случаи сж винаги необходими съветитѣ и предписанията на лѣкаря.

Първа помощъ. За облекчаване, необходимо е изпразване на червата, което може да сгане съ лекарства, като се даде на лицето рициново масло, английска солъ, или пѣкъ майчинъ листъ, като му се направи клизма. Последното средство е при по хроничнитѣ случаи за предпочитане, защото не причинява никакви неприятности и не е придружено съ болки, които сж неизбежни при очистителнитѣ лѣкарства. Освенъ това, при нѣкои заболявания съ запичани, като задрѣстване на червата, отъ каквато и да е било причина, при язви въ червата и пр., докато очистителнитѣ може да докаратъ непоправими бѣди, клизмитѣ

се оказват винаги безобидни. Клизмата се прави съ промивникъ, какъвто всѣко семейство трѣбва да има въ къщи, по следния начинъ: прибора, добре измитъ, се закача на стената, като предварително въ него се налива около единъ литъръ хладка вода. Пациентътъ лега на десната страна съ крака свити къмъ корема. Поставя се следъ това краищникътъ на промивника, намазанъ съ вазелинъ, или масло, и се оставя да изтече водата. Желателно е следъ клизмата да се подържи водата 10—20 минути. Клизмата може да се направи само съ чиста вода, съ стайна температура, или, за по енергично действие, въ водата може да се размие малко сапунъ, или да се налее 3—4 лъжици оцетъ. При много твърдо запичане, голѣма полза принасятъ клизмитъ съ чистъ глицеринъ, дървено или масло, които се употребяватъ и малко стоплени. Добре действатъ клизми съ лигави отвари отъ конопено семе, ечемикъ. Въ редки случаи се употребяватъ и клизми съ малко синапено брашно. У дѣцата често пжти е достатъчно да се вкарва кжсче сапунъ, за да се получи резултатъ.

Противъ хроничния запекъ сж потрѣбни коремна гимнастика, масажъ на корема (сутринъ и вечеръ по 5 минути), ядене сурови и въ компотъ плодове, особно сутринъ, на празенъ стомахъ, и вечеръ преди лѣгане. Добре действатъ сухитъ плодове — черни сливи, фурини, смокини, сухо грозде, пресното кисело млѣко, медътъ и пр.

Х Р О Н И К А

Варненската Земледѣлска Катедра ще доставя и т. г. обогородени овошни дръвчета отъ държавнитъ разсадници и то само на ония стопани, които ще засажатъ комплектъ овошни градини отъ пространство най-малко 2 декара. Дадено е срокъ до 1 декемврий за подаване заявления придружени отъ капаро равнающе се най-малко на половината отъ стойността на дръвчетата смѣтано по 15 лв. едног. франко най-близката гара.

Производениятъ отъ Варненския общински лозовъ разсадникъ гладкъ лозовъ материалъ ще се разпредѣли и т. г. между нуждающитъ се лозари отъ гр. Варна и околнята му отъ тукашната Земледѣлска катедра. Срока за подаване заявления е до 31 декември т. г.

Житно тържище.

Варна 5.Х. 1925 г.

Зимница.	5.65 лв. до 6.17 лв. за кгр.
Ечемикъ.	4.— лв. до — лв. за кгр.
Бобъ.	4.90 лв. до 6.10 лв. за кгр.
Фий.	4.95 лв. до 5.05 лв. за кгр.

Ценитъ безъ изменение.

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

ВАРНЕНСКА

Окръжно

Окр. Постоян. Комисия

Отд. Финансово.

№ 3316.

4 ноемврий 1925 г.

гр. Варна.

До г. г. Кметоветъ на селскитъ общини въ Варнен. окръгъ и до г. Кмета на гр. Провадия.

Презъ тази година Варнен. Окр. Постоянна Комисия разполага съ обогородени лозови прѣчки и който иска да пласира между лозаритъ въ окръга, както следва:

- 1) Монтикола 120,000 броя
- 2) Шасла 60,000 броя.
- 3) Мурведаръ 40,000 броя.

Главния секретаръ при Министерството на Земледѣлието, който личнo посети Окр. Стопанство и прегледа вкорененитъ лози, остана възхитенъ отъ получената тази годишна реколта и заяви, че такава у насъ е недостигната до сегѣ. Съ същото мнение сж многото агрономи и вещи лозари, които можаха да видятъ лозитъ.

Постоянната Комисия би се развала, ако повечко лозари иматъ желанието и възможността да посетятъ Окр. Стопанство Св. Константинъ и на самото мѣсто се убедятъ въ отличнитъ лози които имъ предлагаме

Предлагаме на Г. г. Кметоветъ да дадатъ най широкъ гласностъ между населението отъ района имъ, че за да може Пос. Комисия своевременно да разпредѣли лозитъ между желающитъ лозари отъ окръга, ще трѣбва най късно до 1 месецъ отъ днесъ да внесатъ въ Окр. Каса по два лева за една лоза, а остатъка отъ стойността ще имъ се съобщи допълнително и ще внесатъ, когато ще си получатъ лозитъ. При разпредѣлението ще се предпочитатъ ония, които по рано внесатъ депозита си по 2 лева.

За улеснение на лозаритъ общинскитъ управления могатъ да събератъ сумитъ и да внесатъ въ комисията срещу списѣка, по които ще се раздаватъ посѣе лозитъ.

Председателъ: М. Бояджиевъ
Секр.-бирникъ: Г. Атанасовъ

НИКОЛАЙ ГР. НИКОЛИЕВЪ
АДВОКАТЪ

Писалище ул. „Шуменска“ № 8
(срещу Постоянната комисия)

Телефонъ № 394 — Варна.

Провадийско Градско Общинско Управление.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 5644**

гр. Провадия, 27 октомврий 1925 г.

Понеже назначения за днесъ търгъ по доброволно съгласие за доставка на разни канцеларски материяли за Провадийското Кметство на стойностъ около 25,000 лв. не се състоя по неявявка на конкуренти, то обявява се за знание на интересующитѣ се че ще се произведе на **10 ноемврий** т. г. въ сщщото мѣсто и при сщтитѣ условия втори пѣтъ търгъ по доброволно съгласие за сщщата доставка.

Предложенията се приематъ отъ 3 до 5 часа следъ обѣдъ.

Залогъ за право участие въ търга се иска 10% отъ първоначалната цена въ различни пари внесени въ общинската каса.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки работенъ день и часъ въ общинската канцелария, а въ деня на търга въ Данъчното управление.

Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за случая.

Всички разноси сж за смѣтка на приемача.

п. Председателъ: С. Ивановъ.

Бирникъ: Тачевъ.

Училищно Н-ство въ с. Ендже-кьой — Провадийско.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 9**

с. Ендже-кьой, 28 октомврий 1925 г.

Училищното настоятелство въ с. Ендже-кьой обявява на интересующитѣ се, че на 10 день отъ обявяването въ Варненски окръженъ вѣстникъ на настоящето, въ Провадийското общинско управление ще се произведе търгъ съ съкратенъ срокъ, съ явно наддаване за отдаването подъ наемъ на следнитѣ училищни имоти:

1. Зеленчукова градина „Златина“ отъ 58 декара съ първоначална оценка 500 лв. на декаръ.

2. Зеленчукова градина „Ада“ отъ 12 декара съ първоначална оценка по 300 лева на декаръ.

3. Нива „Ада“ отъ 51 декара съ първоначална оценка 200 лева на декаръ.

4. Нива „Ясhtëпенско шосе“ отъ 25 декара съ първоначална оценка 200 лева на декаръ.

Срокътъ за наемането е отъ 1 декемврий 1925 год. до 1 декемврий 1928 година.

Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ.

129—1—1 ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Сарждърско Училищно Настоятелство — Варненско.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 34**

с. Сарждъръ, 14 октомврий 1925 г.

Сарждърското училищно настоятелство отдава на наематели чрезъ публиченъ търгъ за срокъ отъ две стопански години — 1926 и 1927, експлоатацията на следнитѣ училищни имоти:

1) Блато отъ 542 декара, отъ които 80 декара ливада, а остатъка папуръ и пр

2) Нива „Терзи-дюзъ-даа“ — 34 декара.

Търгътъ за блатото ще се произведе на 29 ноемврий отъ 9 часа сутринъ до 18 часа вечерята, а на нивата на 15 ноемврий отъ 9 часа сутринята до 18 часа вечерята въ канцеларията на Сарждърското общинско управление.

Искания залогъ е 10%.

Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ.

Председателъ: Б. Ангеловъ.

130—1—1

Секретаръ: Ж. Петровъ.

Ботевско Училищно Настоятелство — Варненско.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 16**

с. Ботево, 1. XI. 1925 год.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 22 ноември 1925 год. въ 9 часа сутриньта въ училищната канцелария, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за време отъ 1 Януари 1926 до 31 Декември 1927 г. следнитѣ недвижими училищни имоти:

1) нива „Надъ Каваклията“	3.9 дек.
2) „ „Брѣстака“	12.5 „
3) „ „Надъ Брѣстака“	24.1 „
4) „ „Сигмендеръ Съртъ“	14.1 „
5) „ „Камчикъ Тарла“	15.3 „
6) „ „При лозята“	16.8 „
7) „ „Боювата чешма“	11.7 „
8) „ „Гюлекъовски вратникъ“	5.6 „
9) „ „Санъръ меше“	7. „
10) „ „Св. Марина“	1.9 „
11) „ „ „	10. „
12) „ „ „	6.8 „
13) „ „ „	10. „

и училищ. стопанство, нива „Св. Марина“ 30 декара. Първоначална оцѣнка на горнитѣ имоти на декаръ 200 лв. за цѣлия наеменъ периодъ.

Искания залогъ за участие въ търга е 10% върху първоначалната оцѣнка.

Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ.

Тържнитѣ книжа сж на разположение въ учил, настоятелство.

134—1—1 ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Невшанско Училищно Настоятелство.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 18**

с. Невша, 30 октомври 1925 г.

Съобщаваме на интересующитѣ, че на 13 декември 1925 г. въ 3 часа сл. обедъ, ще се произведе търгъ съ явна конкурен-

ция въ помѣщението на Невшанската община за отдаване подъ наемъ училищната керемидарница за срокъ отъ 1 януари 1926 г. до 31 декември 1927 год.

Приблизителната стойностъ на предприятието възлиза на 6,600 лева.

Залогъ за правоучастие въ търга се изисква 5% лв. 300. Конкуренцитѣ трѣбва да се съобразятъ съ чл. чл. 115 и 127 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Тържнитѣ книжа и образцитѣ могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на училищното настоятелство, а въ деня на търга — въ Невшанското общинско управление.

Председателъ: Н. Ст. Овчаровъ
136-1-1 Секр.-директоръ: В. Черневъ

Бѣлевско Училищно Настоятелство — Варненско.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 27**

с. Бѣлево, 4 ноември 1925 год.

На единадесетия день отъ публикуването настоящета въ Варненски окръженъ вестникъ, въ канцеларията на Бѣлевското първоначално народно училище отъ 9 до 12 часа ще се произведатъ слѣднитѣ търгове съ явно наддаване:

1) За отдаване на наемателъ за три години зеленчуковата градина въ мѣстността „Върбалака“ отъ 40 декара съ първоначална цена 300 лева на декаръ годишно.

2) За отдаване на наемателъ за три години училищната тухларница въ мѣстността „Монастиря“.

Първоначалната цена е 3% върху изработени материали.

Залогъ се иска 10%.

Поѣмнитѣ условия сж на разположение въ канцеларията на училището.

Всички разноси сж за смѣтка на наемателитѣ.

137—1—1 ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Варненска Окр. Постоянна Комисия.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 3307**

На 13-й того отъ 9—10 часа сутриньта въ Варненското Окр. Данъчно Управление ще стане за втори пътъ споразумение по доброволно съгласие за доставката на медикаменти и превързочни материали за нуждитъ на амбулаториитъ при Варненската Окр. Постоянна Комисия съгласно поемнитъ условия и специалнитъ списъци приложени къмъ тѣхъ, които могатъ да се виждатъ всѣки присѣственъ день въ помещението на Варненската Окр. Постоянна Комисия.

Приблизителната стойностъ на медикаментитъ за медицинскитъ амбулатории заедно съ превързочнитъ материали е 200,000 лева, а за ветеринарнитъ такива—240,000 лева безъ доставката на хининъ.

За правоучастие въ търга 50% за залогъ Разноска за публикация и гербъ сж за смѣтка на конкурента, върху когото се възложи търга.

за Председателъ: Г. Щеревъ

132—1—1 Секр.-бирникъ: Г. Атанасовъ

**Скотовъдна комисия
при Дерекъйското Селско Общинско Управление.**

ОБЯВЛЕНИЕ**№ 1289**

с. Дерекъй, 2 ноември 1925 г.

Обявява се на интересующитъ се, че понеже обявения въ обявление № 1205 отъ 7 октомври н. г. търгъ съ явна конкуренция за отдаването на наемател експлоатацията на скотов. ниви въ с. Ахъръкъй не се състоя по неявяване на конкуренти, то за сжщата цель на 11 день отъ публикуването настоящето въ Варнен. Окр. Вестникъ отъ 9—12 часа ще се произведе новъ търгъ при сжщитъ поемни условия обявенъ съ обявление № 1160.

135—1—1 ОТЪ СКОТОВ. КОМИСИЯ.

Сарж Гйолско Селско Общ. Управление Варненско**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 2558**

27.X. 1925 г. с. Сарж Гйолъ

Общинското Управление обявява, че на 8 Ноемврий т. г. отъ 14—16 часа въ канцеларията на Общинското Управление ще се продава на публиченъ търгъ една юва Крава на 7 години, бѣлъ сивъ косъмъ, около очитъ, ушитъ и преднитъ крака черно, справка обявление № 2143 отъ 15.IX. т. г. публикувано въ държавенъ вестникъ брой № 149 отъ 30.IX. т. г.

За участие въ търга се иска 100% върху първоначалната оценка, която ще се опредѣли въ деня на търга.

Кметъ: Д. х. Продановъ.

133—1—1 Сек.-бирникъ: В. Димовъ

Аджемлерско Селско Общинско Управление.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 2248**

с. Аджемлеръ, 21 октомврий 1925 г.

Общинското управление обявява на интересующитъ се, че подъ надзора на сжщото се намиратъ следнитъ безстопанствени „юва“ добитъци:

1) Кобила на около 10 год. тъмно-червенъ, впрегателна гривата дълга.

2) Кобила около 8 год. впрегателна, червена, на челото малко бѣло и че ако въ продължение на 61 день отъ днесъ не се яви стопанина и си ги вземе, ще се продадътъ на търгъ, за въ полза на общин. каса.

Кметъ: Д. Продановъ

131—1—1 Секр.-Бирникъ: Мом. Христовъ.

Печатница „Войниковъ“ — Варна.